

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 76/2018-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Cibulkom, Hlavná 13, Trnava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 5/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 5/2010 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«... som od 18.1.2010 účastníčkou súdneho konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7C/5/2010, v ktorom konaní sa žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 18.1.2010 voči mne domáhajú vydania rozsudku, ktorým by som bola zaviazaná zaplatiť im sumu 20 115,51 € s prisl. z titulu bezdôvodného obohatenia.

Predmetné súdne konanie ku dnešnému dňu nie je právoplatne skončené a Okresný súd Piešťany (ako to nižšie uvediem) je po dlhú dobu a to napriek mojím viacnásobným urgenciám nečinný.

Potom, čo mi súd v hore uvedenej veci žalobu doručil a ja som sa k tejto prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila svojim podaním zo dňa 3.11.2010, Okresný súd Piešťany vydal dňa 9.12.2010 rozhodnutie, ktorým konanie v predmetnej veci prerušil a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na tom istom súde pod sp.zn. 7C/449/2008.

Spomínané konanie, ktoré bolo dôvodom prerušenia konania, bolo právoplatne skončené dňom 17.12.2015 vydaním uznesenia zo dňa 2.11.2015. ktorým súd predmetné súdne konanie zastavil.

Právoplatnosťou spomínaného rozhodnutia tak odpadol dôvod prerušenia súdneho konania, v ktorom som bola žalovaná a Okresný súd Piešťany tak mohol v predmetnej veci ďalej konať.

Keď sa tak nestalo, požiadala som prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvedený súd svojim listom zo dňa 21.12.2016 o pokračovanie v konaní.

Nakoľko táto moja žiadosť nedosiahla požadovaný cieľ a okresný súd bol vo veci ďalej nečinný, podala som prostredníctvom svojho právneho zástupcu predsedníčke Okresného súdu Piešťany sťažnosť na prietahy, ktorá bola okresnému súdu doručená dňa 16.5.2017 a na ktorú predsedníčka okresného súdu reagovala listom označeným ako „Upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti“ zo dňa 7.6.2017.

V spomínanom liste predsedníčka Okresného súdu Piešťany okrem iného uviedla, že moju sťažnosť považuje za opodstatnenú a za vzniknuté prietahy sa mi ospravedľňuje, pričom vzhľadom k tomu, že vo veci sú vykonávané úkony smerujúce k vytýčeniu pojednávania, nevykonala na odstránenie prietahov iné opatrenia a dohliadne, aby vraj po vykonaní predmetných úkonov bol vo veci termín pojednávania vytýčený.»

3. Sťažovateľka ďalej uviedla:

„Nakoľko ani moja sťažnosť na prietahy adresovaná predsedníčke súdu nedosiahla požadovaný efekt a do dnešného dňa vo veci nebol vytýčený termín pojednávania a okresný súd je v predmetnej veci naďalej nečinný, nemám inú možnosť, ako obrátiť sa so svojou sťažnosťou na Ústavný súd SR s návrhom, aby tento jednak skonštatoval porušovanie mojich nižšie uvádzaných ústavných práv a práv zaručených medzinárodným dohovorom zo strany okresného súdu Piešťany a tomuto aby prikázal konať v tejto mojej veci bez zbytočných prietahov.“

4. Keďže napriek uvedenému nebolo napadnuté konanie dosiaľ právoplatne skončené, sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7C 5/2010 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp.zn. 7C 5/2010 sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 1500,- € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je jej Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je povinný nahradiť sťažovateľke trovy jej právneho zastúpenia v celkovej výške 325,42 € na účet právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. Romana Cibulku. č.ú. SK38 0200 0000 0000 2104 0212 a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

11. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď

pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

12. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

13. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

14. V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

15. Zo sťažnosti, z jej príloh a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že napadnuté konanie začalo 18. januára 2010, keď bola okresnému súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobcovia voči sťažovateľke domáhali zaplatenia sumy 20 115, 51 € z titulu bezdôvodného obohatenia. Napadnuté konanie bolo v súlade s návrhom sťažovateľky uznesením okresného súdu prerušené až do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7 C 449/2008. Uvedené konanie podľa vyjadrenia v sťažnosti bolo právoplatne skončené 17. decembra 2015. Na podanú sťažnosť sťažovateľky na prietahy v konaní doručenej okresnému súdu 16. mája 2017 reagovala predsedníčka

okresného súdu „*Upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti*“ adresovaným sťažovateľke, v ktorom sa za prietahy v konaní ospravedlnila a konštatovala, že vo veci sú vykonávané procesné úkony smerujúce k nariadeniu pojednávania, a preto nevykonala žiadne iné opatrenia a súčasne konštatovala, že „*dohliadne, aby po vykonaní predmetných úkonov bol vo veci termín pojednávania vytyčený*“.

Z overenia aktuálneho stavu napadnutého konania ústavný súd na okresnom súde zistil, že žalobcovia podaním z 24. novembra 2017 zobrali svoj návrh späť, na základe čoho okresný súd uznesením zo 4. januára 2018 rozhodol o zastavení napadnutého konania, pričom uvedené uznesenie bolo doručené do elektronickej schránky právneho zástupcu sťažovateľky 29. januára 2018.

16. Ústavný súd v súvislosti so skutkovým stavom poukazuje na svoju štandardnú judikatúru (napr. IV. ÚS 258/2011), podľa ktorej skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, a ďalej vo svojej judikatúre (napr. I. ÚS 214/06, IV. ÚS 450/2011) taktiež konštatoval, že prerušenie konania možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným zákonom, nemožno v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto nečinnosť všeobecného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní.

17. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval bez prietahov, čo uznala aj predsedníčka okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľky na prietahy, no ústavný súd po odrátaní doby, keď bolo napadnuté konanie prerušené, zohľadniac najmä doterajšiu dĺžku konania (3 roky) a všetky okolnosti danej veci, dospel k záveru, že prietahy v napadnutom konaní nedosiahli takú intenzitu, že by v ich dôsledku došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

19. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2018